

ske letine. Vina pa, kolikor ga še imamo, od sedaj naprej tudi ne bomo prodajali po tako nizki ceni kakor doslej, ampak zadnja in najmanjša cena vinu je 4 din. Noben Haložan pod to ceno vina ne da in ga tudi ne sme dati. Torej vinarji, vinski trgovci in prekupčevalci, preberite ta dopis, ker velja za vas! — Zadnjih smo poročali, da radi spomladne suše ljudje ne morejo pravočasno posaditi koruze in krompirja. Sedaj imamo pa že preveč dežja in bi bilo dobro, če bi se malo prihranili zopet za takrat, ko bo suša, da bi ljudje mogli začeti z zapoznelim delom.

Šmarski kraji

Sv. Križ pri Rogoški Slatini. Kolikor mogoče radi hodimo vsako jutro k šmarnicam. Zvečer pa se majniška pobožnost obhaja po naši župniji v raznih vaseh skupno za posamezne vasi pri vaških kapelah ali križih. V teh resnih časih se priporočamo Kraljici miru, da nam ohrani ljubi mir. Molimo tudi po mesečnem namenu sv. očet, da preneha tudi pri nas ostudno oskrunjevanje Marijinega imena. To tuje in nesramno preklinjanje Marije se je nekaterim družinam udomačilo. Sliši se že šoloobvezne otroke in še celo manjše otroke, da to izgovarjajo. Ali ni to naravnost sramota staršev, oziroma njih vzgojiteljev! Ta navada mora z letošnjim majnikom izginiti iz naših družin. Potem šele smemo upati, da smo Marijini otroci. Če bomo Marijini res s svojo dušo in srcem, potem se bomo z uspehom zatekali za pomoč k Mariji v raznih potrebah. Saj vemo, da Marija svojih pravih častilcev nikdar ne zapusti.

Sv. Križ pri Rogoški Slatini. Živimo v neposredni bližini svetovno znanega zdravilišča Rogoška Slatina. Pri nas lahko naši kmetje po hotelskih, restavracijskih in drugih kuhinjah marsikaj prodajo. Vidi pa se, da se naši kmetje vse premalo zanimajo za te ugodnosti. Treba bi bilo v našem kraju gojiti mnogo več ranega sadnega drevja, poglobiti se bolj v vrtnarstvo, gojiti tako govejo živino, ki bi nam dala čim več telet in mleka, rediti perutnino itd. So namreč nekateri, ki se teh ugodnosti poslužujejo. Mnogo pa jih tarna in dvomi, češ da od zdravilišča nimajo nobenih ugodnosti. Mnogi menijo, češ da nam preko Sotle prihaja na naš trg vse prevelika konkurenca. Vidi se, da so bratje Hrvatje kljub večji oddaljenosti bolj podjetni. Od kod izhaja vse to? Od naše prevelike komodnosti. V kuhinje in na trg v Rogoški Slatini pride deloma samo hrvatsko sadje. To kljub temu, da bi hotelirji raje nakupovali od domačinov. Domačini na eni strani gojijo vse premalo ranega sadnega drevja in na drugi strani pa se opaža posebna komodnost naših kmetov in deklet. Kar se vrtnarstva, oziroma vrtnarskih pridelkov tiče, postreže v znatni meri lastno zdraviliško vrtnarstvo. Tu in tam še prinese kaj pridelkov domača kmetica. V glavnem pa se uvažajo ti pridelki na vozovih in tovornih avtomobilih od drugod. Mnogo je zgrešeno, ker se naši kmetje premalo zanimajo za vrtnarstvo. Kar se mleka tiče, ga naše kmetice mnogo prodajo v zdravilišče; ker je potreba mleka vedno večja, ga prinesejo mnogo tudi kmetice preko Sotle. Cena mleka se

Botrice in botri!

Vabimo vas, da za svoje birmance že sedaj kupite primerne spominke. Najbolj nerodno je na dan birme se prerivati in na hitro kupovati. Oglejte si našo bogato izbiro molitvenikov, rožnih vencev, venčkov in drugih spominskih predmetov! Najugodnejše boste kupili te predmete v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila: Maribor: Koroška cesta 5, Aleksandrova cesta 6 in Trg kralja Petra 6 ter v Ptuj: Slovenski trg 7.

namerava letos regulirati na 2 din liter. Zdravilišče uporabi v sezoni tudi mnogo telet. Domačini prodajo vsa odvišna teleta tukajšnjim mesarjem in hotelirjem za dobro ceno — primanjkljaj pa zopet pride preko Sotle. Uporabi se prav obilno perutnine, zlasti piščancev. Naše

Dr. Franjo Radšel, primarij:

Protituberkulozni teden

od 19. do 25. maja

Geslo letošnjega protituberkuloznega tedna bodi: Vsakemu jetičnemu bolniško posteljo! Jetika je nalezljiva bolezen, torej jo moramo enako kot ostale nalezljive bolezni oddeliti od zdravih, da ne bo več tako številnih novih okužitev, da bo jetične prenehal biti nevarnost za svojo okolico. Sama ugotovitev obolenja ne naredi še bolnika zdravega, niti ne prepreči nadaljnjih okužitev — bolnika je treba zdraviti! Iz odprte pljučne tuberkuloze, ki širi pogubonosne klice, je treba narediti zaprto pljučno tuberkulozo! Iz bolnika je treba narediti zdravega človeka, ki se zopet lahko vrne v svojo družino, delazmožen kot poprej. Danes vemo, da je to mogoče.

Najvažnejše dognanje pri zdravljenju tuberkuloze je brez dvoma ugotovitev, da je tuberkulozo mogoče zdraviti in ozdraviti v vsakem podnebjju, potrebno je le, da imamo na razpolago potrebno število postelj in vso potrebno opremo za zdravljenje! Ni nujno, da so te postelje v višinskih zdraviliščih, ki so dosegljiva le petičnim. Mi hočemo in želimo, da bi imel vsak jetični na razpolago bolniško posteljo! Le na tak način bomo zavrla nova okuženja, le na ta način bodo uspehi zdravljenja vse bolj uspešni kot so sedaj.

Manjkajo nam pa oddelki za jetične bolnike vsaj v naših večjih bolnišnicah z zadostnim številom bolniških postelj. In sedaj iščemo čarobno palico, ki bi pričarala ta raj za tuberkulozne že na tem svetu. To čarobno

kmetica gojijo vse premalo perutnine. Deloma je vsa perutnina prinešena preko Sotle. V kolikor pa naše kmetije gojijo perutnino, pa jo prodajo v zdraviliške kuhinje — preko hrvatskih prekupčev. Ti prekupci hodijo po naših vaseh s kurčki. Plačujejo seveda slabo, da ostane njim več za zaslužek. Po zdraviliških domovih so nastavljene deloma same domače sobarice, tako tudi služkinje in kuharice. V kopališčih zavzemajo tudi domačini glavna mesta. Vse to je v prid našega kmeta. Če se bomo torej zavedali vseh ugodnosti, ki se jih lahko poslužujemo v zdravilišču, ki nam ga je Bog dal v našo neposredno bližino, potem ne bomo dvomili o važnosti zdravilišča za našega kmeta. Sezona se je že pričela s 1. majem. Zato kmetje, tovariši! Korajžno na plan, da spravimo v letošnji sezoni, ki jo že imamo pred očmi, čim več naših pridelkov v zdraviliške kuhinje! Če se bomo vsi, pa prav vsi zavedali, da delamo to v svoj prid, v svojo korist, potem bomo sami zadostili zdraviliškim potrebam. Tako bomo omajali dobavo teh potreb preko Sotle in od drugod. Osebnih in gospodarske koristi pa bomo občutili sami.

palico imaš, dragi čitatelj, ti sam! Prav vsak jo ima! Je to spoznanje, da je treba temu žalostnemu pomanjkanju bolniških postelj nujno odpomoči, je to močna volja, da moramo tem nevzdržnim razmeram narediti konec.

Vsak, kdor bo spoznal potrebe naših tuberkuloznih, bo rad pomagal. Mogoče si župan ali občinski svetovalec, imaš vplivno besedo pri oblastvih. Podpri našo zahtevo po dovoljnem številu postelj za jetične v naših bolnišnicah! Kadar pride kaka prošnja za disperanz ali za potrebe protituberkuloznega gibanja, ne bodi nataktnjen, temveč odpri srce — to se mi zdi prav tako važno — kot odpri roke! Ali pa si nemanič, imaš samo svoje roke, s katerimi si le s težavo služiš svoj kruh. Tudi ti moraš pomagati! Tudi najmanjši dar zaleže, zrno do zrna pogača, kamen do kamna palača. Si mogoče volilec, član stranke, politik? Zavedaj se, da je delo za zdravstveni napredek naroda najvažnejši temelj narodnega blagostanja. Le zdrav narod bo v stanu, da napreduje, da izpolni vse naloge, ki mu jih stavi življenje. Poleg tega pa je bolezen vedno nesreča za vsakega, ki ga zadene, pa bilo star ali mlad, reven ali bogat.

Ako bo letošnji protituberkulozni teden odprl oči za najvažnejše vprašanje protituberkuloznega boja, ako bo letošnji protituberkulozni teden začetek nove dobe, ko se bo s sodelovanjem vsega naroda začelo resno reše-

»Pa začnimo torej! Najprej kave, vino pride pozneje.«

»Ali vam smem naliti? — Bolj črno, kajne?«

»Bolj črno in bolj belo, hahaha. Toda najprej jo morate gospe materi naliti.«

»Ne, ne,« se je branila gospa, »jaz si bom sama; mi nihče drugi ne naredi prav.«

Trezika je potisnila naslonjač z materjo k mizi in je postavila skodelico in krožnik pred njo. Vmes je vrgla zdaj in zdaj prijazen pogled na doktorja. Stregla mu je tako ljubo po domače, da o njeni naklonjenosti nič več ni dvomil. Zaradi tega je postal pogumnejši.

»Gospodična Trezika, kava je imenitna,« je pohvalil.

»Le norčujete se,« se je zasmejala; »zato je morate še eno skledico popiti.«

»Pozneje jo bom še res. Zdaj pa si moram počiti. Medtem vam bom nekaj pripovedoval, kar vas bo zanimalo.«

»Radovedna sem.«

»Pomislite, vaša gospa mati se misli iz Šentanela preseliti v Brezje.«

»Ali, ali, gospod doktor!« se je gospa prestrašila. »Meni kaj takega še v sanjah ni prišlo na misel. Vi ste jo predlagali.«

»Da, Vi pa ste kazali, da bi vam bilo to kar po volji. V zdravniškem stanovanju v Brezju je obilo praz-

nega prostora, tam bi lepše, udobneje in ceneje stanovali kakor tu.«

Trezika ga je gledala z odprtimi usti. Bila je izenačena in je obračala oči od zdravnika na mater.

»Kaj bom pa jaz?« je vprašala po kratkem molku.

»Vam, gospodična Trezika, ne ostane nič drugega, kakor da greste z materjo. Saj gospe matere ne morete same pustiti.«

»Jaz sem vendar pri Senčarju v trgovini nastavljena. Pojutrišnjem moram spet nastopiti. Je dobra služba, ki je ne morem kar tako pustiti. Materina pokojnina je premajhna za naju obe; jaz moram še kaj zaslužiti.«

»Ali službe pri Senčarju tudi tedaj ne morete pustiti, če vam doktor Silan boljše preskrbi?«

Izenadenno, zbegano se je dekle oziralo.

»Ali Trezika, si ti otročja!« se je oglasila mati. »Ali še zmeraj ne razumeš, kaj gospod doktor misli?... Vprašuje te, če bi ga hotela vzeti.«

Dekletu je udarila kri v obraz, pobesila je glavo, ni rekla ne besede in je sedela pred njima vsa oblita od dekliskega sramu.

»Gospodična Trezika, ali sem vas užalil?« je vprašal zdravnik mehko.

»Ne, ne, gotovo ne!« je zašepetalo dekle in počasi spet dvignilo glavo. »Le prestrašili ste me.«

(Dalje sledi)

se je v dečka, da bi dobla neko mesto kot vajenec. Bilo ji je tedaj 13 let. S pridnostjo se je kmalu dokopala do dobrega položaja in potem ni hotela več izdati svoje skrivnosti, da bi ne izgubila dobrega službenika. Tako je prebila svoje življenje kot možiki.

Mladina pod strogim režimom. Nemška vlada je izdala odredbo za zaščito mladine, ki določa, da se mladostniki pod 18. letom od mraka dalje ne smejo več potepati po cestah. — Obisk gostiln in plesišč, kakor tudi klnematografov in varietéjev je mladini, če ni v spremstvu svojih vzgojiteljev, po 21. uri prepovedan. V javnih lokalih mladina ne sme piti žganja, v javnosti tudi ne sme kaditi.

*